

Dr. Rác János megnyitója

A József Attila Tudományegyetem kollégiumai idén első ízben tartottak közös kollégiumi napokat. A kétnapos rendezvénysorozatot március 25-én, délelőtt dr. Rác János egyetemi tanár, oktatási rektorhelyettes nyitotta meg az Irinyi János kollégiumban.

Találkozó

Este a Móra Ferenc kollégiumban folytatódott az eseménysorozat, ahol egykori kollégisták találkoztak egymással és az „utódokkal”.

Az arab-magyar barátság jegyében

Minden esztendőben felfokozott várakozás előzi meg az egyetemisták között az arab-magyar barátsági estet. S ez nem véletlen: évekre visszamenően az egyik legkellemesebb szórakozásként tartják számon mind a SZOTE, mind pedig a JATE hallgatói ezt a baráti találkozót. Az idei arab-magyar barátsági estnek mintegy 400 főnyi — egyetemistából és munkásfiatalokból álló — közönsége volt. A hagyományos találkozóknak ezúttal a Kenderfonó és Szóvípári Vállalat ifjúsági klubja adott otthont.

Az est első részében ifjúsági szolidaritási gyűlésre került sor, amelynek elnökségében — többek között — helyet foglalt dr. Petri Gábor, az elnöki tanács tagja, az I. sz. Sebészeti Klinika professzora, Kapás Sándorné, a Csongrád megyei párt vb tagja, a KSZV pártbizottságának titkára, Szántó Tivadar, a Szeged városi pártbizottság munkatársa és Illés Tóth István, a Szeged városi KISZ-bizottság titkára.

Az iraki Jamir Juma orvostanhallgató, az Arab Diákszövetség szegedi szervezetének titkára nyitotta meg a barátsági ülést, majd a szíriai orvostanhallgató; Ghazi Maaza, a szövetség szegedi elnöke mondott ünnepi beszédet. Bevezetőjében elmondta: hazánkban jelenleg 5000 arab diák tanul, közülük 80 Szegeden, a SZOTE-n és a JATE-n ismerkedik választott hivatásával. Itt tanulnak Szíria, Jordánia, Szudán, Jemen, Libanon, Irak, Algéria, Marokkó, Egyiptom és Palesztina fiai és lányai, legtöbbször orvostanhallgatók, de akadnak köztük biológus hallgatók is.

Az évről évre megrendezett esttel hálájukat szeretnék kifejezni, amiért Magyarországon tanulhatnak. Kifejtette, hogy az ilyen rendezvények mindig alkalmasak arra, hogy közelebb kerüljenek a magyar fiatalokhoz, s olyan tapasztalatokat szerezzenek, amelyeket hazatérve, távoli országaikban is jól hasznosíthatnak. A továbbiakban ismertette az arab országok politikáját a közel-keleti helyzet békés megol-

Kollégiumi Napok

A felszabadulást követően az értelmiség közösségteremtő helyei éppen a kollégiumok voltak, amelyeknek falai között tehetséges munkás és parasztfiatalok próbálgatták a tudás szárnyait. S hogy ez nem volt könnyű munka, ezt idézték fel közvetlen nyíltsággal a meghívott vendégek: Apró István, Bagdi Sándor, Farkas Márton, Krajko András, Krajko Gyula, Keserű Bálintné, Piliński György, Székely Lajos, Székely Lajosné, Szűcs István és Zöllei Mihály. Szegeden 1946. augusztus 7-én hívták életre az első kollégiumot, amely Mórca Zsigmond nevét vette fel. A kollégistákat nem a külső körülmények önkényessége terelte egy életkamarába, hanem a közös célkitűzések, a közös értékek. Azok tanultak együtt, akiket azonos politikai meggyőződés, hovatartozás jellemezett.

Sportvetélkedő

Másnap került sor a sportvetélkedőre, melynek színtere az Uttőré térség, illetve a repülőter volt. Ismeritek a labdajátékok új fejezetét, a kézilabdarágást? Nos, ime az új játékok kellei: egy futballpálya, két labda, ugyanannyi kapu, negyven játékos, négy kapus és indulhat a küzdelem. A labdával mindent lehet csinálni — már amit az ellenfél enged. A játék sava-borsa a gól, no meg a sok mozgás. Az úttőrő jellegű találkozó vég-

eredménye: Bolyai—Herman 1:1. Ezután került sor a felszabadulási mérföld, 1945 méter, lefutására. A verseny előtt Havasi Sándor szájából hangzott el az alábbi kérdés: — számít itt az eredmény? A nemleges válasz után, Sanyi barátunk az élre állt és játszi könnyedséggel, nagy

Egykori kollégisták találkozója

főlnnyel utasította maga mögé a mezőnyt a zergelábú második éves joghallgató.

Szellemi vetélkedő

A délutáni sportvetélkedőt este a III. sz. menzán humoros szellemi vetélkedő követte. A

Bolyai, az Irinyi, a József Attila és a Móra kollégium csapatai mérték össze erejüket. A zsűri kíváncsi természetének köszönhető, hogy sok érdekes kérdés hangzott el az egyetemmel, az irodalommal és a sporttal kapcsolatban. Nem maradt ki a programból a verseny-sörivás sem. Sajnos ebben a versenyben a lányok hátrányban voltak a fiú hallgatókkal szemben. A feladatok között szerepelt az is,

A forradalmiság - életünk folyamata

Úgy vélem, sokan egyetértünk abban, hogy a forradalmiság formája az itt és most követelményeinek megfelelően módosult.

Ez a változás azonban nem jelenti azt, hogy egy forradalmár „azonosítása” esetén megfelelhetünk egyéb tartalmi jegyekről, amelyek minden forradalomnak, forradalmiságnak sajátjai: a jobbért, igazságosabbert stb. folytatott harcban való 1. élenjárás, példamutatás. 2. Ebben a küzdelemben olyan eszközök, módszerek használata, olyan magatartásmód, amelyek adott körülmények között nem nyilvánvalóak, hanem, hogy úgy mondjam tartalmaznak a kockázat elemét.

A forradalmiság mint harc, nem permanens harmonia: kötelességteljesítés, öntökéletesítés, tevékenykedés a közösségben, mint például politikai vitakör (?), kirándulás stb. megszervezése, hanem permanens disharmonia. Vagyis a forradalmiságnak a 3. konfliktus is eleme: konfliktus a környezettel, önmagunkkal, egy-egy határozattal, amellyel esetleg nem értünk egyet; konfliktus a kínáló megoldások, lehetőségek, elvek között, úgy mondhatnánk: a választás szabadsága helyett a választás konfliktusa. E három feltétel elkerülhetetlenül magába foglalja a felelősséget. Ez még csak nem is a személyes felelősségérzetet jelenti, (hiszen ez az erkölcsiség megvalósulási folyamatában csupán egyszerű viselkedéskörnyezet) és nem is a társadalmi elvárás, a normát, hanem a 4. felelősségvállalást, mint konkrét helyzetet. (Hadd ne térjek ki most ennek fontosságára a helyenként népszerű kollektív felelőtlenséggel szemben.)

A forradalmiság, akárcsak része: a példamutatás, életünk folyamata. Tehát valóban nem látványos akciókra kell törekednünk, de ez azt sem jelenti, hogy megfelelhetünk az e folyamatban nélkülözhetetlen 5. következetességről, amely nemegyszer „békés építőmunkához” szokott morálunk tétova sunnyogásában merül ki. Ez sok esetben nyilván szerencse, mert vannak, akik a forradalmiságot összetévesztik néhány életkori sajátossággal, de azért a megkomolyodás, a felnőtté, éretté válás sem lehet megalkuvás forrása.

Törekednünk kell arra, hogy minél több tudásra tegyünk szert. De ha ezt a tudást a „megtevédté bárányokkal” szemben is bevetjük, csak akkor nevezhetjük magunkat a szocialista Magyarország híveinél erősebb kifejezéssel forradalmárnak, ha ez a tevékenységünk áldozattal jár. (Az áldozatot a kockázat kifejezett formájának tekintem.) Azaz, ez a tevékenységünk csak akkor számít a forradalmiság kritériumai közé, ha túlnő mindennapos, esetleges és gondolkodó emberek lévén — elkerülhetetlen diskurzusokon. Ezzel korántsem azt álmodom, hogy a forradalom a mindennapokon kívül menne végbe, csak azt kívánom hangsúlyozni, hogy nem lehet életünk szükségszerűen kialakult, járulékos elemeit, hordalékait forradalmisággá gyúrni össze. Azaz, forradalmár csak 6. tudatosan „előre megfontolt szándékkal” cselekvő ember lehet. Továbbá úgy gondolom, hogy egy-egy tudományág képesség szerinti elsajátítása még senkit nem tett forradalmárrá. Ha mégis volt hasonlóan tűnő példa (Gramsci, Károlyi, Lukács például), az adott személyek egyértelműen kiváló képességek, és tegyük hozzá, személyiségjegyek hordozói voltak, és a tudományok sajátos, világnézeti nevelésre alkalmas területén művelődtek, illetve alkottak. Mindehhez hadd tegyem hozzá, hogy nélkülözhetetlenek tartom a 7. lelkiismeret szabadságát. Nem arra gondolok, hogy boldog-boldogtalan vállalhassa, gyakorolhassa, propagálja, propagálhassa meggyőződését. Arra a szabadságérzetre gondolok, amelyhez egyedül a tisztá lelkiismeret emel fel. Ehhez szükséges a mindennapos kötelességek teljesítésének tudata. Önkritikusan is szabad legyen meggyőzőnem, hogy ez nagyon nehéz. De forradalmárnak lenni még ennél is nehezebb.

DR. BARTFAI GÖRGY

KOROMPAI ESZTER

Politikai plakátkiállítás

A Forradalmi Ifjúsági Napok keretében a Kenderfonó és Szóvípári Vállalat ifjúsági klubja adott otthont a Szeged város fiataljai által készített politikai plakátok kiállításának. A tárlatot március 21-én Szabó

G. László, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője nyitotta meg. A különdíjat kapta meg Zayzon Agnes IV. éves matematika-rajz szakos hallgató jól sikerült plakáttervéért.